

Hoa Đêm

Xuân Diệu

Chen lá lục, những búp lài mở nửa
Hộp bóng trắng đầy miệng nhỏ xinh xinh
Vì gió im và đêm cứ làm thình
Đoàn giây phút cũng lần khần, nghỉ đã.

Trăng ở đó, đất vườn thêu bóng lá
Trời trên kia vàng mạp, sáng như băng
Lá lim dim trên mấy ngọn bằng bằng
Cánh lả lả chờ tay ai đón đầy

Ồi vắng lặng ! - Trong giờ mơ ngủ ấy
Bông hoa lài thức dậy sáng từng đôi
Hoa lài xanh dưới ánh nguyệt tuôn trời ;
Ánh nguyệt trắng trên hoa lài đúc sữa

Sao họ khéo nỡn nà mà bợ ngợ
Những nàng hoa chờ đợi gió phong lưu !
Đáng yêu thay trong vẽ khẽ nghiêng đầu
Lá xanh đỡ yêu yêu thân tuyết ba.ch.

Nguyệt lác đác tiếng nữ giòn lách tách
Lòng phơi phơi chừng đợi cái ong châm....
Miệng thở ra hương, hương tỏa tình ngấm
Hoa kỳ nữ đã mở lời trêu ghẹo...

Chàng gió lạ đi khuya ngoài khuất nẻo
Nghe tiếng thơm liều liếu đến tìm hương
Cánh du lang tha thướt phấn qua tường ;
Áo công tử dài là vương nảo nuốt.

Này hoa ngọc đã giật mình trắng muốt
Thoảng tay tình gió vuốt - bỗng lao đao...
Hương hiu hiu bên gió cũng ngạt ngào
Hôn nho nhỏ mà đầu hoa nặng trĩu

Là màu sắc hay chỉ là âm điệu ?
Là hương say hay ấy chính rượu thơm ?
Gió canh khuya hay nghìn cánh tay ôm ?
Trăng mỗi lá phủ màng tơ mơ mộng...

Gió chấp cánh cho hương càng tỏa rộng
Xốc nhau đi vào khắp cõi xa bầy...
Và hương bay, thì hoa tưởng hoa bay...